

200707983/1.

Datum uitspraak: 9 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/954 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 18 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 december 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 oktober 2007, verzonden op 19 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

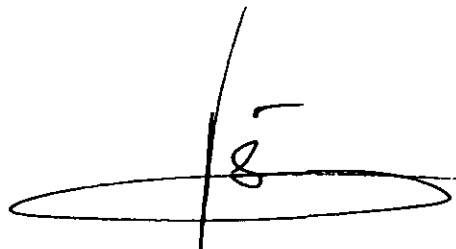
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

248-501.

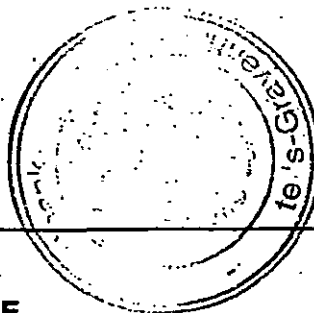
Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak



AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummers: Awb 07/954

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van gestelde Sierraleoonse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. E.J.P. Cats, advocaat te Emmen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Minister van Justitie,
daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. C. Gullen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 23 augustus 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 2 augustus 2002 aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met ingang van 23 augustus 2001 en geldig tot 23 augustus 2004.

1.2. Op 19 mei 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Bij beschikking van 8 december 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

1.3. Bij beroepsschrift van 4 januari 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Bij brief van 5 februari 2007 heeft eiser de gronden van beroep ingediend. Bij brief van 27 maart 2007 heeft eiser een dossieranalyse van de Taalstudio ingezonden. In deze brief is voorts aangegeven dat eiser van plan is een contra-expertise door dit bureau te laten uitvoeren. Bij brief van 4 april 2007 heeft eiser een brief aan de Taalstudio overgelegd, waarin wordt verzocht een contra-expertise uit te voeren. Bij brief van 24 juli 2007 heeft eiser een brief van de Taalstudio overgelegd, waarin wordt vermeld dat eiser op een wachtlijst is geplaatst. Bij brief van 25 juli 2007 heeft eiser tenslotte een brief van de taalstudio overgelegd, waarin is aangegeven dat het rapport rond 20 september 2007 zal worden toegezonden.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Op 7 september 2007 heeft eisers gemachtigde een op 8 augustus 2007 uitgevoerde contra-expertise van de taalstudio aan de rechtbank ingezonden. Dit stuk is in kopie aan verweerder gestuurd.

1.6. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 14 september 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft aan zijn oorspronkelijke asielaanvraag ten grondslag gelegd dat hij tot zijn zevende jaar in Sierral Leone heeft gewoond en dit land heeft verlaten toen zijn moeder overleed. Zijn vader was al overleden. Daarna heeft eiser in Guinee gewoond bij zijn adoptievader. Eiser is dit land ontvlucht omdat hij door zijn adoptievader werd gedwongen om naar een Koranschool te gaan, hetgeen eiser niet wilde. De adoptievader dreigde eiser bij de plaatselijke politie aan te geven als een Sierraleoonse rebel. Eiser is naar vertrokken en is voor een zekere mevrouw gaan werken als waterverkoper. Via een kennis van deze mevrouw heeft eiser Guinee verlaten.

2.2. Verweerder heeft bij brief van 23 januari 2002 aan de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht een individueel ambtsbericht uit te brengen op basis van in deze brief vermelde vragen.

2.3. Op 2 juli 2002 is door de Minister van Buitenlandse Zaken een individueel ambtsbericht uitgebracht, waaraan hier wordt ontleend:

"(...) Het is niet mogelijk gebleken de heer te traceren. Wijkbewoners en vertegenwoordigers van de lokale autoriteiten bleken de namen en die van zijn familieleden niet te kennen. Evenmin herkenden zij betrokkene van zijn pasfoto.

Er bestaat geen school met de naam in de wijk in (...)
Betrokkene werd niet herkend van zijn pasfoto.(...)

Het is niet mogelijk mevrouw te traceren zonder haar voornaam te kennen. De naam is een veelvoorkomende naam. Volgens een vertegenwoordiger van de lokale autoriteiten zijn er veel vrouwen met de naam werkzaam of woonachtig in de wijk (...)"

2.4. Bij beschikking van 2 augustus 2002 is eiser met ingang van 23 augustus 2001 in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder d Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

2.5. Op 19 mei 2004 heeft eiser een aanvraag bij verweerder ingediend tot verlening van

een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

2.6. Op 24 mei 2006 heeft Bureau Land en Taal (BLT) verweerder geadviseerd een taalanalyse te laten verrichten, aangezien met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid eiser niet afkomstig is uit Sierra Leone.

2.7. Op 26 juli 2006 is door taalanalist FUL1 een taalanalyse uitgevoerd. Blijkens het rapport van 10 augustus 2006 komt eiser eenduidig uit Guinee. Eiser spreekt, volgens deze analyse, Fula met een tongval die hem eenduidig plaatst buiten Sierra Leone. Hij spreekt geen Krio, de voertaal in Sierra Leone. Er is niets in de spraak van eiser dat wijst op een herkomst uit of langdurig verblijf in Sierra Leone.

2.8. Op 22 augustus 2006 heeft verweerder een voornemen tot afwijzing van de aanvraag uitgebracht. Bij brief van 22 augustus 2006 heeft verweerder dit voornemen en het rapport taalanalyse aan eiser toegezonden en daarbij aangegeven dat binnen 14 dagen na dagtekening aan verweerder moet worden bericht of eiser voornemens is een contra-expertise uit te laten voeren.

2.9. Op 8 september 2006 is door eiser een zienswijze tegen het voornemen uitgebracht. Aangegeven is dat de conclusie van BLT niet wordt gedragen door het onderzoek, nu in het individuele geval van eiser is gebleken dat hij reeds op zijn zesde uit Sierra Leone is vertrokken en vervolgens in Guinee is opgegroeid.

2.10. Bij brief van 20 november 2006 heeft eiser verweerder om een uitstel van zes weken voor het laten uitvoeren van een contra-expertise verzocht.

2.11. Op 8 december 2006 heeft verweerder de bestreden beschikking genomen.

2.12. Verweerder heeft in de bestreden beschikking het voornemen als herhaald en ingelast beschouwd en heeft de beschikking als volgt gemotiveerd. De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 Vw 2000 wordt op grond van artikel 34, juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 afgewezen.

Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat eiser ten tijde van de vergunningverlening niet op één van de andere gronden van artikel 29 Vw 2000 in aanmerking kwam voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hiertoe heeft verweerder overwogen dat op grond van het rapport taalanalyse van 10 augustus 2006 moet worden geoordeeld dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt, danwel gegevens heeft achtergehouden terwijl bij bekendheid met die gegevens eiser geen verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid onder d Vw 2000 was verleend. Dat eiser laatstelijk in Guinee heeft gewoond kan niet worden aangemerkt als een verschoonbare reden voor hetgeen uit het rapport taalanalyse naar voren komt.

Bij begeleidend schrijven van 8 december 2006 heeft verweerder, in reactie op het verzoek om uitstel van eiser, aangegeven dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor uitstel omdat dit uitstel niet binnen 14 dagen na het voornemen is verzocht.

2.13. In beroep heeft eiser nogmaals aangevoerd dat hij het Krio, zoals dat in Sierra Leone gangbaar is, volledig is vergeten door zijn verblijf in Guinee. Voorts is aangevoerd dat eiser aanvankelijk niet de financiële middelen had om een contra-expertise te laten uitvoeren. Pas nadat de gemeente hiervoor bijzondere bijstand had verstrekt kon de taalstudio worden

verzocht een contra-expertise te laten uitvoeren. Om financiële redenen is dit verzoek dus pas op 20 november 2006 gedaan.

Op 7 september 2007 heeft eisers gemachtigde de contra-expertise ingediend. In dit rapport is de conclusie getrokken dat het niet mogelijk is met een taalanalyse vast te stellen waar eiser vandaan komt.

Ter zitting is door verweerders gemachtigde bezwaar gemaakt tegen de te late overlegging van dit rapport. Niet alleen had het rapport, in verweerders visie, in de besluitvormingsfase moeten worden overgelegd, doch overlegging buiten de termijn van tien dagen als bedoeld in artikel 8:58 Awb maakt dat de rechtbank in de visie van verweerder geen acht mag slaan op dit rapport. Mocht de rechtbank dat toch willen doen, dan is verweerder, blijkens het standpunt ter zitting van verweerders gemachtigde, van oordeel dat de contra-expertise in onvoldoende mate de juistheid van het door verweerder uitgevoerde taalonderzoek weerlegt.

Beoordeling van het beroep

2.14. De rechtbank overweegt allereerst met betrekking tot het door eiser buiten de tien dagen termijn van artikel 8:58 Awb ingediende stuk dat overlegging daarvan, gelet op deze wettelijke bepaling, in beginsel in strijd moet worden geacht met een goede procesorde. Nu echter door eisers gemachtigde op 20 juli 2007 en derhalve voor de uitnodiging ter zitting is aangekondigd wanneer het stuk beschikbaar zou komen, is de rechtbank van oordeel dat artikel 8:58 Awb geen beletsel is om kennis te nemen van dit stuk. Dit laat echter onverlet dat er andere redenen kunnen zijn op grond waarvan het op 7 september 2007 overgelegde stuk toch buiten beschouwing moet blijven.

2.15. Ingevolge artikel 34 Vw 2000 (oud) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 voordoet.

2.16. Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

2.17. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.18. Bij onder meer de uitspraken van 28 maart 2002 (AB 2002/132) en van 20 februari 2004 (JV 2004/172) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) geoordeeld dat een besluit, waarbij een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaanastbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen verblijfsvergunning wordt verleend op één van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 Vw 2000. In haar uitspraak van 28 maart 2002 heeft de ABRS uitdrukkelijk gewezen op de door de Staatssecretaris van Justitie gedane toezeggingen dat - in weerwil van het feit dat de verlening van een verblijfsvergunning dient te worden gebaseerd op een beoordeling van de toepasbaarheid van de gronden, vermeld in artikel 29 Vw 2000, in de daar aangegeven volgorde - die beoordeling opnieuw en ten volle zal plaatsvinden indien het mocht komen tot een voornemen tot intrekking van de verleende vergunning en dat hij zich alsdan in een eventueel daarop volgende procedure niet op het standpunt zal stellen dat die herbeoordeling niet kan worden aangevochten.

2.19. Zoals de ABRS meermalen heeft overwogen (ondermeer in de uitspraak van 24 maart 2005, gepubliceerd in JV 2005/202) komt verweerder in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde nationaliteit en identiteit van de vreemdeling door een taalanalyse uit te voeren tegemoet aan de vreemdeling bij de voldoening aan de op de vreemdeling rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

2.20. De rechtbank stelt allereerst vast dat de inhoud van het individuele ambtsbericht van 2 juli 2002 de reeds bij verweerder bestaande twijfel over de door eiser opgegeven identiteit en nationaliteit ondersteunt, zodat verweerder in redelijkheid aanleiding heeft kunnen zien om een taalanalyse te doen uitvoeren. Vervolgens constateert de rechtbank dat de door verweerder uitgevoerde taalanalyse geen twijfel laat bestaan over eisers nationaliteit, aangezien de conclusie daarvan is dat eiser eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Guinee.

2.21. Ingevolge vaste jurisprudentie van de ABRS (ondermeer de uitspraken van 31 maart 2005, JV 2005/207 en 20 juli 2007, 200703063/1) volgt uit artikel 31, eerste lid, Vw 2000 dat een rapport houdende een contra-expertise in beginsel in de fase van besluitvorming dient te worden overgelegd. Slechts indien dit niet mogelijk is als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden, kan een eerst in beroep overgelegde contra-expertise bij de beoordeling in rechte worden betrokken. Eveneens vaste jurisprudentie van de ABRS is dat de financiële onmogelijkheid niet als verschoonbare omstandigheid wordt beschouwd (ABRS 31 maart 2005, JV 2005/207 en 25 mei 2007, 200702046/1).

2.22. Aangezien het financiële reden zijn geweest die hebben veroorzaakt dat de onderhavige contra-expertise in een zo laat stadium is overgelegd kan reeds hierom geen betekenis worden toegekend aan de inhoud van deze contra-expertise.

2.23. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid kunnen oordelen dat niet geloofwaardig is dat eiser afkomstig is uit Sierra Leone.

2.24. Nu eisers identiteit en nationaliteit door verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig konden worden geacht, is voor een inhoudelijke beoordeling van eisers asielrelaas ex tunc en ex nunc geen plaats meer. Aangezien aldus de grond voor verlening van een

verblijfsvergunning is komen te vervallen, heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluit de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd niet in te willigen.

2.30. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

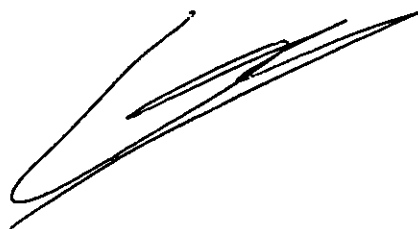
2.31. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.W. Wind als griffier op 18 oktober 2007.



VOORAFSCHRIJF VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

19 OKT 2007

Mr. E.J.P. Cats
Mw. Mr. A. Mulder

Nassaulaan 28
7811 GK Emmen

T 0591 65 81 44
F 0591 61 33 88

www.hondsrug-advocaten.nl
E-mail info@hondsrug-advocaten.nl

Hondsrug



Advocaten

Datum

15 november 2007

Inzake

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE
tevens per fax: 070-3651380

/Staat

IND-nummer: 0108.23.8005
hoger beroep

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 NOV 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

van Sierraleoonse nationaliteit, geboren op _____ wonende te _____ aan
de _____ te dezer zake woonplaats kiezende te Emmen aan de Nassaulaan 28 ten kantore van de
advocaat en procureur mr. E.J.P. Cats, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift
bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen d.d. 18 oktober 2007, AWB 07/954, aan appellants gemachtigde verzonden op 19 oktober 2007,
waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder d.d. 8 december 2006 ongegrond is verklaard.

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de
volgende grieven.

GRIEVEN

Grief 1.

Appellant is van mening, dat de Rechtbank in voormelde uitspraak geheel ten onrechte – zakelijk weergegeven –
ondermeer heeft overwogen, dat verweerder in redelijkheid aanleiding heeft kunnen zien om een taalanalyse uit





te voeren, daar de inhoud van het individuele ambtsbericht van 2 juli 2002 de reeds bij verweerder bestaande twijfel over de eiser opgegeven identiteit en nationaliteit ondersteund.

Ter toelichting:

Appellant meent dat de Rechtbank in haar uitspraak heeft miskend, dat, nadat op 2 juli 2002 door de Minister van Buitenlandse zaken een individueel ambtsbericht in deze zaak had uitgebracht, verweerder bij beschikking van 2 augustus 2002 aan appellant een verblijfsvergunning heeft verleend op grond van artikel 29, lid 1, aanhef en onder d Vreemdelingenwet. Dit betekent, dat ondanks dit individuele ambtsbericht verweerder er aanvankelijk wel geloof aan heeft gehecht, dat appellant inderdaad tot aan zijn zesde levensjaar in Sierra Leone heeft gewoond en vervolgens vanaf zijn zesde levensjaar tot aan zijn vertrek naar Nederland in Guinee is opgegroeid. Appellant meent, dat nadien zich geen nieuwe omstandigheden hebben voorgedaan, die alsnog twijfel bij verweerder konden rechtvaardigen, zodat verweerder in feite geen aanleiding had om een taalanalyse te doen verrichten. Appellant meent, dat reeds om deze reden verweerder het rapport van taalanalyse van 10 augustus 2006 niet aan zijn beslissing tot afwijzing van appellants aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ten grondslag heeft mogen leggen.

Nu de twijfel van verweerder gebaseerd is op het rapport van taalanalyse van 10 augustus 2006, is de beslissing van verweerder onzorgvuldig dan wel onvoldoende gemotiveerd en in strijd met het recht tot stand gekomen, zodat voormelde uitspraak van de Rechtbank dient te worden vernietigd.

Grief 2.

Appellant is van mening, dat de Rechtbank in voormelde uitspraak – zakelijk weergegeven – ondermeer geheel ten onrechte heeft overwogen, dat in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat niet geloofwaardig is dat appellant afkomstig is uit Sierra Leone.

Ter toelichting:

Appellant meent, dat de Rechtbank heeft miskend, bij verweerder op grond van het individuele ambtsbericht van 2 juli 2002 niet reeds twijfel heeft bestaan over de door appellant opgegeven identiteit en nationaliteit. Immers, nadat dit individuele ambtsbericht was uitgebracht, heeft verweerder appellant in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, lid 1, aanhef en onder d Vreemdelingenwet. Deze toekenning van een verblijfsvergunning kan slechts betekenen, dat verweerder ook na het uitbrengen van voormeld individueel ambtsbericht door de Minister van Buitenlandse Zaken geloof heeft gehecht aan de door appellant opgegeven identiteit en nationaliteit, en meer in het bijzonder, dat appellant, zoals hij heeft opgegeven, inderdaad tot aan zijn zesde levensjaar in Sierra Leone heeft gewoond en vervolgens vanaf zijn zesde levensjaar tot aan zijn vertrek naar Nederland in Guinee is opgegroeid. Appellant meent dan ook, dat de Rechtbank heeft miskend, dat verweerder zijn twijfel aan de door appellant opgegeven identiteit en nationaliteit slechts heeft gebaseerd op het in deze zaak uitgebrachte rapport van taalanalyse van 10 augustus 2006.



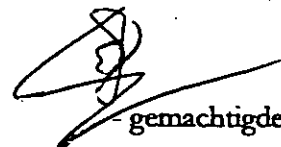
Appellant meent, dat hieruit volgt, dat het in deze zaak uitgebrachte rapport van taalanalyse van 10 augustus 2006 ook voor verweerder voldoende en redengevend moet zijn om te concluderen, dat getwijfeld zou dienen te worden aan de door appellant opgegeven identiteit en nationaliteit. Appellant meent, dat dit geenszins het geval is. Zoals appellant reeds heeft aangegeven, heeft hij tot zijn zesde levensjaar in Sierra Leone gewoond en is hij vervolgens vanaf zijn zesde levensjaar tot aan zijn vertrek naar Nederland in Guinee opgegroeid. De conclusie van de in opdracht van verweerder uitgevoerde taalanalyse, dat appellant eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Guinee, is hiermee in feite ook in overeenstemming. Immers, nu kleine kinderen van zes jaar en jonger hun eigen moedertaal nog niet goed beheersen – kinderen bevinden zich immers in een leerproces, hetgeen toch van algemene bekendheid mag worden verondersteld – is het zeer aannemelijk te achten, dat appellant de Krio taal als zijnde de tweede taal op die leeftijd hooguit slechts in zeer geringe mate zal hebben beheerst. Voor zover appellant ooit het Krio een beetje zou hebben kunnen spreken, is het een logisch gegeven dat hij deze taal ten tijde van zijn verblijf in Guinee volledig is vergeten. Appellant heeft immers vanaf zijn zesde levensjaar deze taal nooit meer behoeven te spreken. Ook is het vanzelfsprekend dat appellant met een Guinese tongval praat, nu hij vanaf zijn zesde tot aan zijn zestiende levensjaar in Guinee heeft gewoond, zodat hij zich in die belangrijke jaren geheel de in Guinee gebruikelijke taal en cultuur heeft aangeleerd en overgenomen.

Appellant meent dan ook, dat de Rechtbank geheel ten onrechte heeft miskend, dat verweerder in redelijkheid niet op grond van het rapport van taalanalyse van 10 augustus 2006 heeft kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van de door appellant opgegeven identiteit en nationaliteit. Appellant meent derhalve, dat ook bij marginale toetsing het oordeel van verweerder niet stand kan houden.

Appellant meent derhalve, dat de beschikking van verweerder van 8 december 2006, waarbij appellants aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd werd afgewezen, alsmede voormelde uitspraak van de Rechtbank onvoldoende zorgvuldig en gemotiveerd alsmede in strijd met het recht tot stand zijn gekomen, zodat deze uitspraak van de Rechtbank vernietigd dient te worden.



Redenen, waarom appellant zich wendt tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.


- gemachtigde -

Bijlage